

Први сусрет у дому са социјалном радницом Снежом био је истовремено зачуђујући и задивљујући. Опхођење са пуно људске тоpline и сусретљивости у лепом ми је сећању и данас после девет година.

За мене је однос између корисника дома и особља најважнији, а то је узајамно пријатељско поштовање личности. Навешћу неколико позитивних примера: Формирана је група корисница дома које изводе физичке вежбе. Са нама ради физиотерапеут Сања. Њена посебност и посвећеност види се у доласку да нам држи вежбе и кад је била на годишњем одмору. Такође, и Драгана, као и Сања у рехабилитационој сали веома су пажљиве према нама, детаљне су код давања упутства, помажу при доласку и одласку корисника.

Свестраност организатора промотивних активности Ружице Вукић Рајић, уреднице часописа „Будилник“ огледа се у разноликости посла, организацији и реализацији истог. На пример: организација гостовања музичара, глумаца, фолклора, прослава рођендана, путовања, уређивање часописа и сајта и још много тога. За све то потребно је много умећа, снаге и енергије. На питања корисника: Када? Колико? Може ли? Увек је спремна на одговор и увек са осмехом.

Сервирке Зуска и Јована су самоорганизоване, брзе, ведре и духовите. Не осећа се оптерећеност због малог броја запослених у кухињи. Ту је и сервирка Миља, тиха, веома стрпљива и услужна.

Фризерке Оља и Соња дочекују нас увек расположене иако је у фризерају увек пуно жена и претопло је.

Неговатељица Мима код сусрета у пролазу увек је весела и насмејана.

Ово је само површан осврт, јер многи запослени дају више од дужности радног места, а то је људскост.

МИЛЕНА МУШИЦКИ
корисница дома на Лиману